

ای حکام سرزمین‌های اسلامی! آیا شرم و حیا ندارید؟ آیا از رسوایی دنیا و عذاب آخرت نمی‌ترسید؟ آیا عقل

ندارید؟

(ترجمه)

شما آشکارا جنایات یهود را می‌شنوید و مشاهده می‌کنید؛ آن‌ها خانه‌ها را بر سر ساکنانش ویران می‌کنند، مجاهدین را تعقیب کرده و به قتل می‌رسانند، چه در روی زمین و چه در زیر زمین. جنایات یهود از غزه شروع و سپس تمام فلسطین را در بر گرفت و هنوز هم ادامه دارد. آن‌ها هزاران تن را کشته و ده‌ها هزار تن دیگر را مجروح کرده‌اند؛ سپس جنایات شان به ضاحیه رسید و حتی رئیس مقاومت را در حین برگزاری جلسه با دیگر رهبران هدف قرار دادند. این جنایات به مناطق وسیع‌تری از لبنان نیز سرایت کرد. به همین ترتیب، جنایات یهود در میان مردم شام نیز افزایش یافت. با وجود این همه، شما هیچ حرکتی نکرده و هیچ ارتشی را تحریک نکرده‌اید و یهود از سوی شما هیچ درد و اذیتی را متقبل نشده است؛ نه از نزدیک و نه از دور! بلکه بهترین کاری که می‌کنید، اینست که شهداء را به عنوان کشته معرفی می‌کنید تا احساسات یهود جریحه‌دار نشود! الله سبحانه و تعالی شما را نابود گرداند، چگونه منحرف می‌شوید!

آنچه یهود را جرئت بخشیده تا این جنایات را مرتکب شوند، اینست که آن‌ها هیچ دولتی در همسایگی خود نمی‌بینند که در برابرشان ایستادگی کند؛ حتی یک دولت هم در برابرش نایستاد! بلکه ایران - که حزب خود را در لبنان ایجاد کرده - آن را در آغاز حمله بر ضاحیه تنها گذاشت؛ نه طیاره‌های خود را فرستاد و نه هم پهپادهای و موشک‌های خود را برای دفاع و نجات از ویرانی ضاحیه! اما دولت‌های نزدیک دیگر، چه آن‌هایی که هم‌مرز با فلسطین هستند؛ مانند مصر، عربستان، اردن، عراق، سوریه و ترکیه... و چه آن‌هایی که هم‌مرز نیستند؛ گویا این مسئله برای شان هیچ ارتباطی ندارد. آن‌ها ارتش‌های خود را از شمال تا جنوب تحت مراقبت دارند تا مبادا حرکتی انجام ندهند؛ حتی اگر مردم در تظاهراتی خواستار حرکت ارتش‌ها شوند، حکام آن‌ها را تجاوز از حد دانسته و مردم را زندانی می‌کنند! و اما دولت‌های دورتر، خوشحال‌اند که به این بحران نزدیک نیستند!

ای مسلمانان! یهودیان اهل جنگ نیستند؛ چرا که الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذَىٰ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ﴾ [آل عمران: 111]

ترجمه: آنان هرگز نمی‌توانند به شما زبانی (زرف و پردامنه) برسانند؛ مگر آزار مختصری (که اثر چندانی بر جای نمی‌گذارد) و اگر با شما بجنگند پشت کرده و پای به فرار می‌نهند، سپس یاری نمی‌شوند (و نصرت و پیروزی را فراچنگ نمی‌آورند).
آن‌ها تنها با حمایت و یاری از سوی الله و مردم می‌توانند پایدار بمانند؛ چرا که الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الدُّلَّةُ أَيْنَ مَا تُقَاتِلُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ﴾ [آل عمران: 112]

ترجمه: آنان هرکجا یافته شوند، (مهر) خواری بر ایشان خورده است؛ مگر (این که از روش ناپسند خود دست بردارند و در اعمال خویش تجدیدنظر کنند و) با پیمان الله (یعنی رعایت قوانین شریعت) و پیمان مردم (یعنی رعایت مقررات همزیستی مسالمت‌آمیز، خویشتن را از اذیت و آزار در امان دارند و از مساوات حقوقی و قضائی برخوردار گردند).

حمایت و ارتباطشان با الله سبحانه و تعالی از زمانی که پیامبران شان را نافرمانی کردند، قطع شده است و تنها حمایت و ارتباط شان با مردم باقی مانده است. ابتدا انگلیس و دست‌نشانده‌هایش در هنگام تأسیس رژیم یهودی، پشتیبان آن‌ها بودند و اکنون امریکا و دست‌نشانده‌هایش از میان حکام سرزمین‌های اسلامی، حامی و پشتیبان جدیدشان هستند. حکام خائن مسلمانان بخش تأثیرگذارتر در ممانعت از جنگ با یهودیان هستند و این به دستور کفار استعمارگر انجام می‌شود تا این ارتباط برای حمایت از یهودیان و حفظ رژیم‌شان ادامه داشته باشد. این ارتباط و پشتیبانی جز با جنگی که توسط رهبر صادق و مخلص هدایت شود و دشمنان را بترساند، قطع نخواهد شد و برای تحقق این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم چنین چیزی لازمی است:

﴿لَتَقَاتِلَنَّ الْيَهُودَ فَلَتَقْتُلُنَّهُمْ﴾ (مسلم)

ترجمه: حتماً با یهودیان می‌جنگید، پس حتماً آن‌ها را می‌کشید (و متلاشی می‌سازید)!

ای سربازان سرزمین‌های اسلامی! آیا در میان تان مرد رشیدی نیست؟ کسی که ارتش را رهبری کند؛ به ویژه از سرزمین مصر، شام و سرزمین فاتحان که سایر ارتش‌ها یکجا با امت تکبیرگویان به خاطر نصرت الله سبحانه و تعالی وی را دنبال کنند:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَ الَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ [غافر: 51]

ترجمه: ما قطعاً رسولان خود را و مؤمنان را در زندگی دنیا و در آن روزی که گواهان بیا می‌خیزند، یاری می‌دهیم و دستگیری می‌کنیم.

ای ارتش‌ها! صبر به پایان رسیده و دیگر عذری برای کسی باقی نمانده است! کافی نیست که از خشم بر دشمنان تان دندان به هم بفشارید و باید کاری بکنید که الله سبحانه و تعالی دستور عمل آن را داده است:

﴿فَاتْلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَ يَخِزِهِمْ وَ يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَ يَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ [توبه: 14]

ترجمه: ای (مؤمنان)! با آن کافران بجنگید تا الله آنان را با دست شما عذاب کند و خوارشان دارد و شما را بر ایشان پیروز گرداند و (با فتح و پیروزی مؤمنان بر کافران) سینه‌های اهل ایمان را شفا بخشد (و بر دل‌های زخمی ایشان مرهم نهد و درد دیرینه‌آذیت و آزار کفار را از درون آنان بزدايد).

ای ارتش‌ها! برای نصرت برادران تان بپا خیزید...! به یاری برادران مستضعف تان با لبیک گفتن به دستور الله سبحانه و تعالی بشتابید تا الله سبحانه و تعالی شما را یاری کند:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: 7]

ترجمه: ای مؤمنان! اگر (دین) الله را یاری کنید، الله شما را یاری می‌کند (و بر دشمنان تان پیروز می‌گرداند) و گام‌های تان را استوار می‌دارد (و کاروبارتان را استقرار می‌بخشد).

حزب التحریر

26 ربيع الاول 1446 هـ.ق.

29 سپتمبر 2024 م.

مترجم: محمد مزمل